

ALBINA.

Prenumeratiunile se fac la tot d. corespunzătorii nostri, și d'adresa la Redacțiune: Josefstadt, Langegasse Nr. 48, unde sunt a se adresă și corespunzătorii, ce privesc Redacțiunea, administrațiunea și expedițiunea câte vor fi nefrancate, nu se vor primi, era oel anonime nu se vor publica.

Pentru anunțuri și alte comunicațiuni de interes privat — se răspunde câte 7 or. de linie, repetițiile se fac cu prețiu scăzut. Prețiu timbrului câte 30 or. pentru una dată, se antecipa.

De trei ori în săptămână: Miercuri-a, Vineri-a și Domineca, când o oală întreaga, și numai diurnitate, adică după momentul împregiurării.

Prețiu de prenumeratiune:

pentru Austria:

în întreg 8 fl. a. v.
diurnitate de an 4 „ „ „
patriarh „ „ 2 „ „ „
pentru România și Străinătate:
în întreg 16 fl. v. a.
diurnitate de an 8 „ „ „
patriarh „ „ 4 „ „ „

Invitare de prenumeratiune

la

„ALBINA.“

Cu 1 aprilie st. v. se începe patriarhul de an pentru care deschidem prenumeratiune cu condițiunile ce se vedu la fruntea fôiei.

Pre dd. cari sunt în restanție cu prețiu de prenumeratiune i rogăm se-lu răspunda.

Administrațiunea.

Viena 25 martiu/6 aprilie 1867.

Cestiunea Croației se desbate prin diurne, ea ascépta o desbatere curunda și în diurne Ungariei, căci croații — desfiat'au diurne lor, știu face lumea se vorbescă, se se intereseze de ei. Portarea Croaților dacă o vom infatisă Transilvanienilor, vedem lucruri mai de totu întorse. Dacă venitoriul va daru Transilvaniei veri o nemultiamire, ea nu se va miră, pentru că astadi jóca rol'a copilului mut, pre care neci mama-sa nu-lu întielege. —

Afacerea Luxemburgului au intratu în fase nouă. Asiè ni spune diurnul ministeriale „Wiener Abd.“, care a uitatu înă, se ni descrie totodata acésta fase. Telegrammele diferescu cu scirile lor, unele afirma că regele Olandiei a renunțiatu cu totul la planul venderei Marlei principatu Luxemburg, altele din contra știu numai că tratatul între Olandia și Franța încă nu e încheiat și neci se va încheia fora consentimentulu Prusiei, dar planul vinderei nu se delatara.

Anu vedutu diurnalele guvernului francescu catu departe s'au dusu în manifestarea dorințelor și nășințelor pentru anesare, cum cercara a motivă anesarea din motive juridice, éra din cele politice demustrau necesitatea ei după ce Prusia si-a largitu fruntariile. Lumea se întréba acum, și cu dreptu cuventu, dacă Franța se póte retrage după ce s'a pronunțiatu atatu de apriatu? Anevoia, séu defelu nu, fora ca poterea morala a graiului Franciei se nu sufere scadere, de ceea ce se feresce Napoleone, și ar caută se se feresca chiar și contra voinției sale. —

Scirile din orientu adeverescu că Turcia a respinsu propunerea Franciei, ce o spriginia Rusia, Austria și Prusia, și care cerea ca locuitorii Candiei prin voturile lor se decida inși și dacă vreu se remana la Turcia, séu se se aneseseze la Grecia. După informatiunile unoru diurne din Viena, marele veziru Aali-Pasja candu a respinsu numit'a propunere, a respicatu totodata cumca Turcia, candu e vorba de esistența ei, e ga'ta a primi o batalia cu Europa. Aceste respicări au provocatu în diplomația impressiuni mari, la cari nu se asceptau, presupunendu mai nainte că omulu morbosu are se céra iertatiune de la vecini, dar nu se-i ameninție din patu, — inse turculu nu-e creștinu.

Candiotii rescolati lungescu batalele. D'acú se apropia timpul mai caldu, și dacă turcilor nu succese a sugrumá opusetiunea în decursulu iernei, la vérali va costá mari sacrificie, dacă vom mai considerá și cercustanti'a că Grecia nu va poté remané lungu timpu neutrale fatia cu conatiunali, fora a perde din reputatiunea sa.

Mihaiu, principele Serbiei, a primitu la Constantinopole visetelé reprezentanților poterilor mari, ce și elu le returnă. Despre pertratarile cu Port'a nu se stracóra inca nemicu în publicitate. —

La Madridu noulu parlamentu spaniolu votéza ministrului Narvaez indemnitate pentru tóte faptele sale sevarsite de la încheierea parlamentulu precedent, primesce bugetele etc. Narvaez póte dice cu deplina multiamire că noulu parlamentu servece de captusielă la vestmentulu ce elu dede noulu constituționalismu spaniolu. —

Scirile din Messicu sunt nefavoritórié imperiului. Unele pretindu că armat'a imperatului Massimilianu a fostu batutu la Queretaro decatra Escobedo generalulu republicanilor, și si-a cercatu scaparea în fuga; altele dau armat'a imperatésca de concentrata în forterétia Queretaroce o bombardéza republicanii. Se póte că aceste sciri, desfiat'au contrarie, se întregescu: armat'a va fi mancatu bataia în campulu liberu și apoi se va fi retrasu în fortarétia. Imperatulu Massimilianu o conduce însuși cu resignatiune eroica. Trupele francescu au returnatu, decimate de batalii și morburi, în stare plecata, catu multi aseména Messiculu pentru Napoleone III, cu Moscva pentru Napoleone I.

Politic'a mare și Austria.

IV.

(b) Pentru noi nu póte se existe întrebare mai interesanta, de catu că: — óre cum stă, séu cum se va acomodá Austria în nou'a sa situatiune — fatia cu politic'a mare a apusului, anume alui Napoleone? — După indegetarile de mai susu se pare evidente, că în respunsulu la acésta întrebare trebuie se se cuprinda condițiunile și propriaminte sentinț'a de viétia séu de mórte pentru Austria. De aci vine, că — cei ce o credu pe Austria neplecata și necalificata a inaintá acelu mare scopu, impedecarea ocupatiunei orientelui prin panslavismu; asemenea cei ce o tienu de neplecata și necalificata pentru realizarea principiilor democratice în lantrulu seu, ca sengure datórié de viétia și de potere durabile; asemenea cei ce pretinducă ea nici candu nu-si va paresi daten'a secularia, care i s'ar fi prefacutu în — fire, în „alteram naturam,“ d'a nisul și a lucrá pe sub mana totu contra tendințelor romanismului, contra influinției, primatului romanismului în Europa, — aceia i prochiama decompunerea, perirea, ba — ca pamfletulu de mai de unadi din Lipsca „Der Zerfall Oesterreichs“, provóca pe poterile mari, ca se nu-i mai accepte de-

caerea de sine, ci se se apuce ele de a drptulu a-o derimá. De alta parte — acei ce-redu, cumca Austria din invetiatur'a ce-aspra ce o primi mai vertosu de vreo oisprediece ani încóce, de candu adéa fu necesitata a paresi principatele dela Dunare, în cari — precum bine știm, intrase altfelu, de catu cum preținea politic'a mare din apusu, și în cai i-ar fi placutu a se fi asediatu pentru totu de-un'a, și de candu mancă infriosiatale batăi în Italia și Boemia — se va fi întieptitu și-si va cunósce și implini mai bine misiunea istorica și politica, — aceia i dorescu esistența și prosperare. La acesti din urma trebuie recuse eseporatiunile de mai de unadi din corpulu legelativu francescu, binevoitóriéle comemoratiuni și combinatiuni alui Thiers, ager'a condemnare pentru trecutu și — bunele sperantie pentru venitoriu din gur'a ministrului Rouher, „Destinées meilleurs,“ ce-i pofti Austriei Jules Favre, numindu-o totu d'odata pentru trecutu „órba și prósta“ etc. etc. — Care credința și dorința va învinge, vom vedé curendu, fórté curendu; pentru că astadi destinele se implinescu și sortile se ajungu cu rapediunea caracteristica a seculului, cu rapediunea aburelui și a electricitatel. Într' aceea noi și pana atunci din cele amintite potemu se ni tragemu unele deductiuni și consecințe destulu de securu și invederate, cari ni potu luminá destulu de bine întunereculu și alu presintelui și alu venitoriului.

Austria nu póte fi chiamata se mai jóce de capulu seu vr'o rola în politic'a mare a Europei, éra anume în oriente. Acést'a nu-i iérta natur'a și diferitóriéle interese a diferitelor ei parti constitutive; dar n'o sufere acést'a nici Rusia, nici Franța, ba asta data nici chiaru Prusia. Deci ea trebuie se-si caute garantiile esistenței în alaturarea sa, va se dica acomodarea scopurilor sale celoru mari catra care-va potere mai mare. Engliter'a a renunțiatu a figurá ca decida-tória în cestiunile de politica mare, Italia are interesu de politica mare identicu cu Franța; prin urmare póte se fie vorba numai de — Franța, Rusia și Prusia.

Austria nu póte se fie aliat'a Rusiei; adéca — fiindu că aliantia celui slabu cu celu tare, cuprinde o supunere a aceluia la scopurile acestuia, va se dica, că Austria nu póte se se face inaintatóri'a, unélt'a scopurilor panslavistice; acést'a n'o iérta interesele vitali a le esistenței sale, n'o iérta maiortatea elemintelor sale, elementulu germanu, magiaru, polonu și romanu; dar n'ar suferi-o acést'a nici Franța, nici Prusia, nici Engliter'a și Italia.

În catu pentru Prusia, tendințele politice mari a ei, nu sunt inca destulu lamurite; ea se afla în procesulu de constituire, și — candu imbia ea aliantia Austriei, i cere „alaturarea fora reserva“ și spriginirea desvoltarei natiunali în Germania. Sub astfelu de condițiuni curiose și ambigue Austria și dacă nu i-ar sangerá inca inim'a de cumplitel lovituri din acea parte, abiè s'ar poté invo-

candva la aliantia cu Prusia. Dar astadi atare insinuatune nici că póte se fie serioasă; éra în catu pentru oriente, asiè se crede, că Prusia si-va fi identificatu înteresele și tendințele cu Franța. —

Austria nu póte se fie *statu slavu*; adéca ei nu i-e iertatu se imbrace caracterulu politicu-natiunale alu maiortatei popóralor sale. Si mai limpede vorbindu, ea are o poporatiune germana de 6—7 milióne, magiara pana la 5 milióne, romana peste 3 milióne, éra slava de 17 milióne; va se dica Austria peste totu ni se infatioséza ca *statu slavu*, dar acést'a ea nu póte se fie; pentru că prin acést'a ar deveni mare periclu pentru oriente și Europa, ar deveni o filiala mare muscalésca, o continuare a Rusiei pana în inim'a Europei; éra în lantrulu seu periclu de mórte pentru natiunaliitate germana, magiara și romana. Astfelu de Austria politic'a mare européna nu va suferi nici o data și — chiar temerea de acést'a e caus'a, pentru care Austria astadi apare izolata de tóta Europa civilisata!

Va se dica în presinte Austriei abiè i remane alt'a, de catu a se acomodá politice mari a lui Napoleone, a cautá aliantia Franciei. Dar întrebarea mare, întrebarea de viétia se concentra în lantru, si ea e: cum se se organizeze Austria, cum se-si lege, și impace și dréga partile constitutive constituționalminte — fora ca se fie constrinsa a luá caracterulu de *statu slavu*? — Absolutismulu i-a fostu acést'a lesne prin simplulu — „*sic volo, sic iubeo*“ pseudo-constituționalismulu de la 1860 și 1861 i-a caditu multu mai anevoia; éra pentru unu constituționalismu adevératu se pare — cu nepotinț'a! De aci vine, că politici mari tienu, cumca în Austria unu constituționalismu adevératu — e peste potinț'a! De aci pesimismulu generale — fatia cu Austria, în lantrulu ei și în afara!

Dacă acum catra acestea vom recugetá, că cu absolutismulu nu mai merge, pentru că monarchia are lipsa de regenerare, care prin absolutismu nu se póte efeptu; dacă mai de parte vom recugetá, că o organizare *centralistica* a monarchiei întrege pe principie adevératu constituțional, ne'ncungiuratu cauta se produca unu parlamentu centrale cu *maiortate slava* și prin urmare se dee conducerea imperiului în manile slavismului; mai departe, că *federalismulu* ar duce monarchia totu la acésta sórte inca și mai curendu: vom aflá lucru pré naturale, că cabinetulu de Viena în crisea în care a devenitu — se apucá cu ambele mani de — *dualismu*; — politic'a mare a domnului barone Beust potea s'o face acést'a și pentru unele alte avantagie însemnate a dualismului; d. e. pentru că elu pórtu pe frunte timbrulu legalitatei și alu dreptului istoricu; mai departe — pentru că constituțiunea ungurésca și natiunea magiara trecu de liberali, pre candu ele sunt — netoleranti; trecu de democratice, pre candu ele sunt — aristocratice; trecu de adevérate și sincere, pre candu ele sunt — deplinu prefacute! Dicemu și

